

قانون داوری تجاری بین‌المللی

مصوب ۱۳۷۶/۰۶/۲۶

فصل اول - مقررات عمومی

ماده ۱ - تعاریف و قواعد تفسیر

تعریف اصطلاحاتی که در این قانون به کار رفته است به قرار ذیل می‌باشد:

الف - «داوری» عبارت است از رفع اختلاف بین متداعیین در خارج از دادگاه بوسیله شخص یا اشخاص حقیقی یا حقوقی مرضی طرفین و یا انتصابی.

ب - داوری بین‌المللی عبارتست از اینکه یکی از طرفین در زمان انعقاد موافقتنامه داوری به موجب قوانین ایران تبعه ایران نباشد.

ج - «موافقتنامه داوری» توافقی است بین طرفین که به موجب آن تمام یا بعضی از اختلافاتی که در مورد يك یا چند رابطه حقوقی معین اعم از قراردادی یا غیر قراردادی به وجود آمده یا ممکن است پیش آید، به داوری ارجاع می‌شود. موافقتنامه داوری ممکن است به صورت شرط داوری در قرارداد و یا به صورت قرارداد جداگانه باشد.

د - «داور» اعم از داور واحد و یا هیات داوران است.

ه - منظور از «دادگاه» در این قانون یکی از دادگاههای تشکیلات قضایی جمهوری اسلامی ایران می‌باشد.

و - در هر موردی که در این قانون به توافق موجود بین طرفین یا توافقی که بعد حاصل شود اشاره شده باشد، مراتب مشمول مقررات داوری مصرحه در آن توافق نیز خواهد بود.

ماده ۲ - قلمرو اجرا

۱ - داوری اختلافات در روابط تجاری بین‌المللی اعم از خرید و فروش کالا و خدمات، حمل و نقل، بیمه، امور مالی، خدمات مشاوره‌ای، سرمایه‌گذاری، همکاریهای فنی، نمایندگی، حق‌العمل‌کاری، پیمانکاری و فعالیتهای مشابه مطابق مقررات این قانون صورت خواهد پذیرفت.

۲ - کلیه اشخاصی که اهلیت اقامه دعوا دارند می‌توانند داوری اختلافات تجاری بین‌المللی خود را اعم از اینکه در مراجع قضایی طرح شده یا نشده باشد و در صورت طرح در هر مرحله که باشد با تراضی، طبق مقررات این قانون به داوری ارجاع کنند.

ماده ۳- ابلاغ اوراق و اخطاریه‌ها

در صورتی که بین طرفین راجع به نحوه و مرجع ابلاغ اوراق مربوط به داوری توافقی صورت نگرفته باشد، به یکی از طرق ذیل عمل خواهد شد:

- الف - در داوری سازمانی، نحوه و مرجع ابلاغ مطابق مقررات سازمان مزبور خواهد بود.
- ب - داور می‌تواند رسماً نحوه و مرجع ابلاغ را مشخص کند و بر اساس آن اوراق داوری را برای طرفین ارسال دارد.
- ج - متقاضی داوری می‌تواند درخواست ارجاع امر به داوری را از طریق نامه سفارشی دو قبضه، پیام تصویری، تلکس و تلگرام و اظهارنامه و نظایر آن برای طرف دیگر ارسال دارد، درخواست مزبور وقتی ابلاغ شده محسوب می‌شود که:
 - ۱ - وصول آن به مخاطب محرز باشد.
 - ۲ - مخاطب بر طبق مفاد درخواست اقدامی کرده باشد.
 - ۳ - مخاطب نفیاً یا اثباتاً پاسخ مقتضی داده باشد.

ماده ۴- شروع جریان داوری

الف - داوری از زمانی شروع می‌شود که درخواست داوری براساس مفاد ماده (۳) این قانون به خواننده داوری ابلاغ شده باشد، مگر اینکه طرفین به نحو دیگری توافق کرده باشند.

ب - جز در مواردی که ترتیب دیگری بین طرفین مقرر شده باشد، درخواست داوری باید حاوی نکات ذیل باشد:

- ۱ - درخواست ارجاع اختلاف به داوری.
- ۲ - نام و نشانی طرفین.
- ۳ - بیان ادعا و خواسته آن.
- ۴ - شرط داوری و یا موافقتنامه داوری.

درخواست داوری ممکن است حاوی اطلاعاتی در مورد تعداد داوران و چگونگی انتخاب آنان به شرح مذکور در فصل سوم این قانون و همچنین راجع به موافقتنامه‌ها، قراردادهای و یا وقایعی که موجب بروز اختلاف شده است، باشد.

ماده ۵- انصراف از حق ایراد

در صورتی که هر یک از طرفین با علم به عدم رعایت مقررات غیرآمره این قانون و یا شرایط قابل عدول موافقتنامه داوری، داوری را ادامه دهد و ایراد خود را فوراً و یا در مهلتی که به این منظور تعیین شده است، اقامه نکند، چنین تلقی خواهد شد که از حق ایراد صرف نظر کرده است.

ماده ۶ - مرجع نظارتی

۱ - انجام وظایف مندرج در ماده (۹)، بندهای (۳) و (۴) ماده (۱۱) بند (۳) ماده (۱۳)، بند (۱) ماده (۱۴)، بند (۳) ماده (۱۶)، ماده (۳۳) و ماده (۳۵) به عهده دادگاه عمومی واقع در مرکز استانی است که مقرر داوری در آن قرار دارد، و تازمانی که مقرر داوری مشخص نشده، به عهده دادگاه عمومی تهران است.

تصمیمات دادگاه در این موارد قطعی و غیرقابل اعتراض است.

۲ - در داوری‌های سازمانی انجام وظایف مندرج در بندهای (۲) و (۳) ماده (۱۱) بند (۳) ماده (۱۳) و بند (۱) ماده (۱۴) به عهده سازمان داوری مربوط است.

فصل دوم - موافقتنامه داوری

ماده ۷ - شکل موافقتنامه داوری

موافقتنامه داوری باید طی سندی به امضای طرفین رسیده باشد، یا مبادله نامه، تلکس، تلگرام، یا نظایر آنها بر وجود موافقتنامه مزبور دلالت نماید. یابیکی از طرفین طی مبادله درخواست یا دفاعیه، وجود آنرا ادعا کند و طرف دیگر عملاً آنرا قبول نماید. ارجاع به سندی در قرارداد کتبی که متضمن شرط داوری باشد نیز به منزله موافقتنامه مستقل داوری خواهد بود.

ماده ۸ - موافقتنامه داوری و دعوی مطروحه نزد دادگاه

دادگاهی که دعوی موضوع موافقتنامه داوری نزد آن اقامه شده است باید در صورت درخواست یکی از طرفین تا پایان اولین جلسه دادگاه، دعوی طرفین را به داوری احاله نماید، مگر اینکه احراز کند که موافقتنامه داوری باطل و ملغی‌الاثرباشد یا غیر قابل اجرا می‌باشد. طرح دعوا در دادگاه مانع شروع و یا ادامه جریان رسیدگی داوری و صدور رای داوری نخواهد بود.

ماده ۹ - موافقتنامه داوری و قرار تامین یا دستور موقت

هریک از طرفین، قبل یا حین رسیدگی داوری می‌تواند از رییس دادگاه موضوع ماده (۶) صدور قرار تامین و یا دستور موقت را درخواست نماید.

فصل سوم - ترکیب هیات داوری

ماده ۱۰ - تعداد داوران

تعیین تعداد داوران بر عهده طرفین اختلاف است. در صورت عدم تعیین، هیات داوری مرکب از سه عضو خواهد بود.

ماده ۱۱ - تعیین داوران

۱ - طرفهای اختلاف می‌توانند با توجه و رعایت مقررات بندهای (۳) و (۴) این ماده در مورد روش تعیین داور توافق نمایند. طرف ایرانی نمی‌تواند مادامی که اختلاف ایجاد نشده است به نحوی از انحا ملتزم شود که در صورت بروز اختلاف حل آنرا به داوری يك یا چند نفر مرجوع نماید که آن شخص یا اشخاص دارای همان تابعیتی باشند که طرف یا اطراف وی دارند.

۲ - در صورت نبودن چنین توافقی به ترتیب زیر اقدام خواهد شد:

الف - برای تعیین هیات داوری، هرطرف داور خود را انتخاب می‌کند و داوران منتخب، سرداور را تعیین خواهند کرد. چنانچه یکی از طرفین ظرف سی (۳۰) روز از تاریخ شروع داوری، داور خود را تعیین و قبولی وی را تحصیل نکند یا اگر داوران منتخب نتوانند ظرف سی (۳۰) روز از تاریخ انتخاب در مورد سرداور توافق و قبولی وی را تحصیل نمایند، بنا به تقاضای یکی از طرفین حسب مورد تعیین داور طرف ممتنع یا سرداور طبق مقررات ماده (۶) صورت خواهد گرفت.

ب - در داوری يك نفره، اگر طرفین نتوانند در مورد انتخاب داور به توافق برسند، داور بنابه تقاضای یکی از طرفین توسط مرجع موضوع ماده (۶) تعیین خواهد شد.

۳ - هرگاه براساس روش تعیین داور که مورد توافق طرفین قرار گرفته است، یکی از طرفین اقدام ننماید یا طرفین و یا داوران منتخب به توافق نرسند و یا اینکه شخص ثالث، اعم از حقیقی یا حقوقی به وظیفه‌ای که در این خصوص به وی محول شده است، عمل ننماید، هرکدام از طرفین می‌تواند برای اتخاذ تصمیم به مرجع موضوع ماده (۶) مراجعه نماید مگر اینکه طریق دیگری مورد توافق طرفین قرار گرفته باشد.

۴ - مقام ناصب باید کلیه شرایطی را که طرفین در موافقتنامه برای تعیین «داور» مقرر داشته‌اند رعایت نموده و استقلال و بی‌طرفی «داور» را ملحوظ نماید. در هر صورت سرداور را باید از اتباع کشور ثالث انتخاب نماید و داور طرف ممتنع از بین اتباع کشور طرف دیگر منصوب نخواهد شد.

۵ - هرگاه در موافقتنامه داوری طرفین ملتزم شده باشند که در صورت بروز اختلاف شخص یا اشخاص معینی داوری نمایند و آن شخص و یا اشخاص نخواهند یا نتوانند به عنوان داور رسیدگی کنند، موافقتنامه داوری ملغی‌الاثرا خواهد بود مگر آنکه طرفین به داوری شخص یا اشخاص دیگری تراضی کنند یا به نحوی دیگر توافق کرده باشند.

۶ - در مواردی که داوری بیش از دو طرف داشته باشد و طرفها به نحو دیگری توافق ننموده باشند هیات داوری به ترتیب زیر تعیین خواهد شد:

الف - خواهان يك داور تعیین خواهد کرد و در صورت تعدد، خواهانها مشترکاً يك داور تعیین خواهند کرد. داور خوانده یا خواندگان نیز به همین روش تعیین می‌شود.

چنانچه خواهانها یا خواندگان در مورد داور خود به توافق نرسند داور هر يك از طرفین (خواهانها یا خواندگان) بوسیله مرجع موضوع ماده (۶) تعیین خواهد شد.

قانون داورى تجارى بين المللى

- ب - تعيين سرداور بر عهده داوران منتخب است و در صورتى كه به توافق نرسند سرداور توسط مرجع موضوع ماده (۶) تعيين مى شود.
- ج - هرگاه در مورد خواهان يا خواننده بودن يك يا چند طرف داورى، اختلاف باشد هيات داورى مركب از سه نفر به انتخاب مرجع موضوع ماده (۶) خواهد بود.
- د - ساير موارد در داورىهاى چندجانبه از جمله جرح و قصور تابع مقرراتى است كه براى داورىهاى دو جانبه مقرر شده است.

ماده ۱۲ - موارد جرح داور

- ۱ - «داور» در صورتى قابل جرح است كه اوضاع و احوال موجود باعث ترديدهاى موجهى در خصوص بى طرفى و استقلال او شود، و يا اينكه واجد اوصافى كه مورد توافق و نظر طرفين بوده است، نباشد. هر طرف صرفاً به استناد علىى كه پس از تعيين «داور» از آنها مطلع شده، مى تواند داورى را كه خود تعيين کرده و يا در جريان تعيين او مشاركت داشته است، جرح كند.
- ۲ - شخصى كه به عنوان داور مورد پيشنهاد قرار مى گيرد، بايد هرگونه اوضاع و احوالى را كه موجب ترديد موجه در مورد بى طرفى و استقلال اومى شود، افشا نمايد. «داور» بايد از موقع انتصاب به عنوان «داور» و در طول جريان داورى نيز بروز چنين اوضاع و احوالى را بدون تاخير به طرفين اطلاع دهد، مگر اينكه قبلاً آنان را از اوضاع و احوال مذكور مطلع نموده باشد.

ماده ۱۳ - تشريفات جرح

- ۱ - طرفين مى توانند در مورد تشريفات جرح «داور» توافق نمايند.
- ۲ - در صورت نبودن چنين توافقى، طرفى كه قصد جرح «داور» را دارد بايد ظرف (۱۵) روز از تاريخ اطلاع از تشكيل «داورى» يا اطلاع از هرگونه اوضاع و احوال مذكور در بند (۱) ماده (۱۳) دلايل جرح را طى لايحه اى به «داور» اعلام كند. «داور» در مورد جرح اتخاذ تصميم مى كند، مگر اينكه «داور» مورد جرح از سمت خود كناره گيرى كند و يا طرف مقابل نيز جرح را بپذيرد.
- ۳ - جرحى كه با رعايت تشريفات بندهاى (۱) و (۲) اين ماده به عمل آمده است اگر مورد قبول قرار نگيرد، طرفى كه «داور» را جرح کرده مى تواند ظرف سي (۳۰) روز پس از دريافت اخطار به حاوى تصميم مربوط به رد جرح، از مرجع موضوع ماده (۶) درخواست نمايد كه نسبت به جرح، رسيدگى و اتخاذ تصميم كند. مادام كه چنين درخواستى تحت رسيدگى است «داور» مى تواند جريان داورى را ادامه داده و راي نيز صادر كند.

ماده ۱۴ - قصور و يا عدم امكان انجام وظيفه

- ۱ - اگر يك داور به موجب قانون يا عملاً قادر به انجام وظيفه خود نباشد و يا بنا به علل ديگرى موفق به انجام وظيفه بدون تاخير موجه نشود، مسووليت وى خاتمه مى يابد. چنانچه در تحقق موارد مذكور بين طرفين اختلاف باشد هريك از آنها مى تواند از مرجع مذكور در ماده (۶) درخواست كند كه در مورد ختم ماموريت «داور» مزبور اتخاذ تصميم نمايد.

- ۲ - صرف كناره گيرى و يا موافقت طرف ديگر يا ختم ماموريت «داور»، به معنای قبول اعتبار و صحت دلايل جرح، قصور، يا عدم قدرت بر انجام وظيفه نخواهد بود.

ماده ۱۵ - تعیین داور جانشین

هرگاه ماموریت يك «داور» به موجب مواد (۱۳) یا (۱۴) یا به علت کناره‌گیری، یا به لحاظ توافق طرفین در خصوص لغو ماموریت او و یا به جهات و دلایل دیگری خاتمه پذیرد «داور» جانشین مطابق مقررات حاکم بر تعیین داوری که تغییر یافته است، تعیین می‌شود.

فصل چهارم - صلاحیت «داور»

ماده ۱۶ - اتخاذ تصمیم در مورد صلاحیت

۱ - «داور» می‌تواند در مورد صلاحیت خود و همچنین درباره وجود و یا اعتبار موافقتنامه داوری اتخاذ تصمیم کند. شرط داوری که به صورت جزئی از يك قرارداد باشد از نظر اجرای این قانون به عنوان موافقتنامه‌ای مستقل تلقی می‌شود، تصمیم «داور» در خصوص بطلان و ملغی‌الاثربودن قراردادی نفسه به منزله عدم اعتبار شرط داوری مندرج در قرارداد نخواهد بود.

۲ - ایراد به صلاحیت «داور» نباید موخر از تسلیم لایحه دفاعیه باشد. صرف تعیین «داور» و یا مشارکت در تعیین وی توسط هریک از طرفین مانع از ایراد صلاحیت نخواهد بود ایراد به خروج «داور» از حدود صلاحیت در جریان رسیدگی داوری باید به محض بروز آن عنوان شود «داور» می‌تواند در هر کدام از موارد مذکور، ایراد خارج از موعد را نیز بپذیرد، مشروط بر آنکه تاخیر را موجه تشخیص دهد.

۳ - در صورت ایراد به اصل صلاحیت و یا به وجود و یا اعتبار موافقتنامه داوری (جز در صورتی که طرفین به نحو دیگر توافق کرده باشند) «داور» باید به عنوان يك امر مقدماتی، قبل از ورود به ماهیت دعوی نسبت به آن اتخاذ تصمیم کند، اتخاذ تصمیم در مورد ایراد خروج «داور» از حدود صلاحیت که سبب آن در حین رسیدگی حادث شود ممکن است در ضمن رای ماهوی به عمل آید. چنانچه «داور» به عنوان يك امر مقدماتی به صلاحیت خود نظر بدهد، هریک از طرفین می‌تواند ظرف سی (۳۰) روز پس از وصول ابلاغیه آن از دادگاه مندرج در ماده (۶) درخواست کند که نسبت به موضوع رسیدگی و اتخاذ تصمیم نماید. مادام که درخواست مزبور در دادگاه تحت رسیدگی است «داور» می‌تواند به رسیدگی خود ادامه دهد و رای نیز صادر کند.

ماده ۱۷ - اختیار «داور» برای صدور دستور موقت

«داور» می‌تواند در امور مربوط به موضوع اختلاف که محتاج به تعیین تکلیف فوری است، به درخواست هرکدام از طرفین دستور موقت صادر نماید، مگر آنکه طرفین به نحو دیگری توافق کرده باشند «داور» می‌تواند مقرر نماید که متقاضی تأمین مناسب بپردازد. در هر دو صورت چنانچه طرف دیگر تأمین بدهد که متناسب با موضوع دستور موقت باشد «داور» از دستور موقت رفع اثر خواهد کرد.

فصل پنجم - نحوه رسیدگی داوری

ماده ۱۸ - رفتار مساوی با طرفین

قانون داوری تجاری بین‌المللی

رفتار با طرفین باید به نحو مساوی باشد و به هر کدام از آنان فرصت کافی برای طرح ادعا یا دفاع و ارایه دلایل داده شود.

ماده ۱۹ - تعیین قواعد رسیدگی

- ۱ - طرفین می‌توانند به شرط رعایت مقررات آمره این قانون در مورد آیین رسیدگی داوری توافق نمایند.
- ۲ - در صورت نبودن چنین توافقی «داور» با رعایت مقررات این قانون، داوری را به نحو مقتضی اداره و تصدی می‌نماید. تشخیص ارتباط، موضوعیت و ارزش هرگونه دلیل بر عهده «داور» است.

ماده ۲۰ - محل داوری

- ۱ - داوری در محل مورد توافق طرفین انجام می‌شود. در صورت عدم توافق، محل داوری با توجه به اوضاع و احوال دعوا، و سهولت دسترسی طرفین، توسط «داور» تعیین می‌شود.
- ۲ - «داور» می‌تواند برای شور بین اعضا، استماع شهادت شهود و کارشناسان طرفین، یا بازرسی کالا و سایر اموال و یا اسناد و مدارک، در هر محلی که خود مقتضی بداند تشکیل جلسه دهد، مگر طرفین به نحو دیگری توافق کرده باشند.

ماده ۲۱ - زبان

- طرفین می‌توانند در مورد زبان یا زبانهای مورد استفاده در رسیدگی داوری توافق نمایند. در غیر این صورت «داور» زبان یا زبانهای مورد استفاده در داوری را تعیین می‌کند. توافق طرفین یا تصمیم «داور» در این مورد شامل هرگونه لایحه، مدرک و دلیل طرفین، مذاکرات جلسات رسیدگی، مراسلات «داور» و صدور رای خواهد بود.

ماده ۲۲ - درخواست و دفاعیه

- ۱ - خواهان باید ظرف مهلتی که طرفین توافق کرده‌اند یا توسط «داور» تعیین شده است، تعهدات یا جهات دیگری که به موجب آن خود را مستحق می‌داند، همچنین نکات مورد اختلاف و خواسته یا خسارت مورد درخواست را ارایه کند، و خوانده نیز باید دفاعیه خود در خصوص موارد مذکور را ظرف مهلت مورد توافق یا تعیین شده توسط «داور» تسلیم کند.
- طرفین می‌توانند کلیه مدارکی را که مرتبط تشخیص می‌دهند و یا فهرست مدارک یا سایر ادله‌ای که در نظر دارند بعداً تسلیم کنند همراه با درخواست یا دفاعیه خود تقدیم دارند.
- ۲ - چنانچه بین طرفین ترتیب دیگری مقرر نشده باشد، هر یک از آنها می‌تواند دادخواست یا دفاعیه خود را در طول رسیدگی داوری اصلاح یا تکمیل کند، مگر آنکه «داور» چنین اصلاح یا تکمیلی را به علت تاخیر یا تبعیض نسبت به طرف دیگر مجاز تشخیص ندهد.

ماده ۲۳ - جلسه استماع و رسیدگی

قانون داوری تجاری بین‌المللی

- ۱- تشخیص لزوم تشکیل جلسه برای ارایه ادله و توضیحات بر عهده «داور» است لکن در صورتی که یکی از طرفین در زمان مناسب درخواست تشکیل جلسه نماید، برگزار نمودن جلسه استماع الزامی است مگر اینکه طرفین به نحو دیگری توافق کرده باشند.
- ۲- «داور» باید تشکیل هرگونه جلسه استماع و یا جلسه رسیدگی برای بازرسی کالا و یا سایر اموال و یا مدارك طرفین را تا مهلت کافی به طرفین ابلاغ کند.
- ۳- کلیه لوایح، مدارك یا سایر اطلاعاتی که توسط یکی از طرفین به «داور» تسلیم شده و همچنین گزارش کارشناسی یا ارزیابی با مدارکی که ممکن است، «داور» هنگام اتخاذ تصمیم به آنها استناد کند، باید برای طرفین ابلاغ شود.

ماده ۲۴- قصور هرکدام از طرفین

- ۱- چنانچه خواهان بدون عذر موجه در تقدیم درخواست قصور کند، «داور» قرار ابطال درخواست داوری را صادر خواهد کرد.
- ۲- در صورتی که خوانده بدون عذر موجه در تقدیم دفاعیه قصور کند «داور» رسیدگی را ادامه خواهد داد، بدون اینکه کوتاهی مزبور فی نفسه به معنای قبول ادعای خواهان توسط خوانده تلقی شود.
- ۳- اگر هر يك از طرفین از حضور در جلسه استماع و یا ارایه ادله مورد استناد خویش خودداری کند «داور» می تواند رسیدگی را ادامه دهد و براساس مدارك موجود به صدور رای مبادرت کند.

ماده ۲۵- ارجاع امر به کارشناس

- «داور» می تواند در مواردی که لازم بداند موضوع را به کارشناسی ارجاع و مقرر کند که هر کدام از طرفین هرگونه اطلاعات مرتبط را در اختیار کارشناس قرار دهد و موجبات دسترسی وی را به مدارك مربوط، کالا، یا سایر اموال برای انجام بازرسی فراهم آورد، مگر اینکه طرفین به نحو دیگری توافق کرده باشند.
- در صورت درخواست یکی از طرفین و یا در صورتی که «داور» لازم بداند کارشناس باید پس از تقدیم گزارش کتبی، در جلسه استماع نیز شرکت کند و به سوالات پاسخ بگوید، طرفین نیز می توانند به منظور ادای شهادت در خصوص نکات مورد اختلاف، کارشناس یا کارشناسانی را به عنوان شاهد خود معرفی کنند.

ماده ۲۶- ورود شخص ثالث

- هرگاه شخص ثالثی در موضوع داوری برای خود مستقلاً حقی قایل باشد و یا خود را در محق شدن یکی از طرفین ذی نفع بداند، می تواند مادام که ختم رسیدگی اعلام نشده است وارد داوری شود، مشروط بر اینکه موافقتنامه و آیین داوری و «داور» را بپذیرد و ورود وی مورد ایراد هیچ کدام از طرفین واقع نشود.

فصل ششم- ختم رسیدگی و صدور رای

ماده ۲۷ - قانون حاکم

- ۱ - «داور» برحسب قواعد حقوقی که طرفین در مورد ماهیت اختلاف برگزیده‌اند، اتخاذ تصمیم خواهد کرد. تعیین قانون یا سیستم حقوقی يك کشور مشخص، به هر نحو که صورت گیرد، به عنوان ارجاع به قوانین ماهوی آن کشور تلقی خواهد شد. قواعد حل تعارض مشمول این حکم نخواهد بود، مگر اینکه طرفین به نحو دیگری توافق کرده باشند.
- ۲ - در صورت عدم تعیین قانون حاکم از جانب طرفین «داور» براساس قانونی به ماهیت اختلاف رسیدگی خواهد کرد که به موجب قواعد حل تعارض مناسب تشخیص دهد.
- ۳ - «داور» در صورتی که طرفین صریحا اجازه داده باشند، می‌تواند براساس عدل و انصاف یا به صورت کدخدامنشانه تصمیم بگیرد.
- ۴ - «داور» باید در کلیه موارد براساس شرایط قرارداد اتخاذ تصمیم کند، و عرف بازرگانی موضوع مربوط را مورد نظر قرار دهد.

ماده ۲۸ - سازش

چنانچه طرفین در جریان رسیدگی، اختلافات خود را از طریق سازش حل کنند، «داور» قرار سقوط دعوای داوری را صادر می‌کند و چنانچه یکی از طرفین تقاضا کند و طرف مقابل اعتراض نکند، موافقتنامه سازش را به صورت رای داوری براساس شرایط مرضی‌الطرفین با رعایت مفاد ماده (۳۰) صادر می‌کند.

ماده ۲۹ - اخذ تصمیم توسط گروه داوران

در داوری‌هایی که توسط بیش از يك داور صورت می‌گیرد، هر تصمیم هیات داوری باید با اکثریت اعضای هیات داوری اتخاذ شود، مگر اینکه طرفین به نحو دیگری توافق کرده باشند.

ماده ۳۰ - شکل و محتوای رای

- ۱ - رای باید به صورت کتبی باشد و به امضای داور یا داوران برسد. در موردی که داور بیش از يك نفر باشد، امضای اکثریت کافی خواهد بود، مشروط بر اینکه علت عدم امضای دیگر اعضا ذکر شود.
- ۲ - کلیه دلایلی که رای برآنها مبتنی است، باید در متن رای آورده شود، مگر اینکه طرفین توافق کرده باشند که دلایل رای ذکر نشود، یا رای براساس شرایط مرضی‌الطرفین به موجب ماده (۲۸) صادر شده باشد.
- ۳ - رای باید حاوی تاریخ و محل داوری موضوع بند (۱) ماده (۲۰) باشد.
- ۴ - پس از امضای رای، رونوشت آن باید به هر يك از طرفین ابلاغ شود.

ماده ۳۱ - ختم رسیدگی

قانون داوری تجاری بین‌المللی

رسیدگی داوری با صدور رای نهایی یا به موجب دستور «داور» در موارد زیر خاتمه می‌یابد:

- ۱ - استرداد دعوا توسط خواهان مگر اینکه خوانده بدان اعتراض نماید و «داور» برای وی منافع قانونی و موجهی در حل و فصل نهایی اختلاف احراز نماید.
- ۲ - عدم امکان و یا عدم لزوم ادامه رسیدگی به دلیل دیگر به تشخیص «داور».
- ۳ - توافق طرفین در ختم رسیدگی

ماده ۳۲ - اصلاح، تفسیر رای و رای تکمیلی

- ۱ - «داور» می‌تواند بنا به تقاضای هر یک از طرفین یا راسا هرگونه اشتباه در محاسبه، نگارش و یا اشتباهات مشابه در رای را اصلاح و یا از آن رفع ابهام کند.
- مهلت تقاضای طرفین سی (۳۰) روز از تاریخ ابلاغ رای می‌باشد، و باید نسخه‌ای از تقاضای مزبور برای طرف دیگر ارسال شود. «داور» حداکثر ظرف سی (۳۰) روز از تاریخ وصول تقاضا و در مواردی که راسا متوجه اشتباه یا ابهام شده باشد، ظرف سی (۳۰) روز از تاریخ صدور رای، نسبت به اصلاح یا تفسیر آن اقدام خواهد کرد.
- ۲ - هر کدام از طرفین می‌تواند ضمن ارسال اخطاریه برای طرف دیگر، ظرف سی (۳۰) روز از تاریخ دریافت رای، از «داور» تقاضا کند نسبت به ادعاهایی که اقامه کرده، ولی در رای مسکوت مانده است رای تکمیلی صادر کند. «داور» چنانچه این درخواست را موجه تشخیص دهد، ظرف شصت (۶۰) روز نسبت به صدور رای تکمیلی اقدام می‌کند. «داور» می‌تواند در صورت لزوم مهلت مزبور را تمدید کند.
- ۳ - مقررات ماده (۳۰) در مورد اصلاح، تفسیر و رای تکمیلی لازم‌الرعایه است.

فصل هفتم - اعتراض به رای

ماده ۳۳ - درخواست ابطال رای

- ۱ - رای داوری در موارد زیر به درخواست یکی از طرفین توسط دادگاه موضوع ماده (۶) قابل ابطال است:
 - الف - یکی از طرفین فاقد اهلیت بوده باشد.
 - ب - موافقتنامه داوری به موجب قانونی که طرفین برآن موافقتنامه حاکم دانسته‌اند معتبر نباشد و در صورت سکوت قانون حاکم، مخالف صریح قانون ایران باشد.
 - ج - مقررات این قانون در خصوص ابلاغ اخطاریه‌های تعیین داور یا درخواست داوری رعایت نشده باشد.
 - د - درخواست کننده ابطال، به دلیلی که خارج از اختیار او بوده، موفق به ارایه دلایل و مدارک خود نشده باشد.
- هـ - «داور» خارج از حدود اختیارات خود رای داده باشد. چنانچه موضوعات مرجوعه به داوری قابل تفکیک باشد، فقط آن قسمتی از رای که خارج از حدود اختیارات «داور» بوده، قابل ابطال است.

قانون داورى تجارى بين المللى

و - تركيب هيات داورى يا آيين دادرسى مطابق موافقتنامه داورى نباشد و يا در صورت سكوت و يا عدم وجود موافقتنامه داورى، مخالف قواعد مندرج در اين قانون باشد.

ز - راي داورى مشتمل بر نظر موافق و موثر داورى باشد كه جرح او توسط مرجع موضوع ماده (٦) پذيرفته شده است.

ح - راي داورى مستند به سندی بوده باشد كه جعلی بودن آن به موجب حكم نهایی ثابت شده باشد.

ط - پس از صدور راي داورى مداركى يافت شود كه دليل حقانيت معترض بوده و ثابت شود كه آن مدارك را طرف مقابل مكتوم داشته و يا باعث كتمان آنها شده است.

٢ - در خصوص موارد مندرج در بندهای (ح) و (ط) اين ماده، طرفی كه از سند مجعول يا مكتوم متضرر شده است، می تواند پيش از آنكه درخواست ابطال راي داورى را به عمل آورد، از «داور» تقاضای رسيدگی مجدد نمايد، مگر در صورتی كه طرفين به نحو ديگری توافق کرده باشند.

٣ - درخواست ابطال راي موضوع بند (١) اين ماده ظرف سه ماه از تاريخ ابلاغ راي داورى اعم از راي تصحيحی، تکمیلی يا تفسیری به معترض، بايد به دادگاه موضوع ماده (٦) تقديم شود، و الا مسموع نخواهد بود.

ماده ٣٤ - بطلان راي

در موارد زير راي «داور» اساسا باطل و غير قابل اجراست:

١ - در صورتی كه موضوع اصلی اختلاف به موجب قوانين ايران قابل حل و فصل از طريق داورى نباشد.

٢ - در صورتی كه مفاد راي مخالف با نظم عمومی يا اخلاق حسنه کشور و يا قواعد آمره اين قانون باشد.

٣ - راي داورى صادره در خصوص اموال غير منقول واقع در ايران با قوانين آمره جمهوری اسلامی ايران و يا با مفاد اسناد رسمی معتبر معارض باشد، مگر آنكه در مورد اخير «داور» حق سازش داشته باشد.

فصل هشتم - اجرای راي

ماده ٣٥ - اجرا

١ - به استثنای موارد مندرج در مواد (٣٣) و (٣٤) آرای داورى كه مطابق مقررات اين قانون صادر شود قطعی و پس از ابلاغ لازم الاجرا است و در صورت درخواست كتبی از دادگاه موضوع ماده (٦) ترتيبات اجرای احكام دادگاهها به مورد اجرا گذاشته می شوند.

٢ - در صورتی كه یکی از طرفين از دادگاه موضوع ماده ٦ اين قانون درخواست ابطال راي داورى را به عمل آورده باشد و طرف ديگر تقاضای شناسایی يا اجرای آن را کرده باشد، دادگاه می تواند در صورت درخواست متقاضی شناسایی يا اجرای راي، مقرر دارد كه درخواست كننده ابطال تامين مناسب بسپارد.

فصل نهم - ساير مقررات

ماده ۳۶ - سایر مقررات

- ۱ - داوری اختلاف تجاری بین‌المللی موضوع این قانون از شمول قواعد داوری مندرج در قانون آیین دادرسی مدنی و سایر قوانین و مقررات مستثنی است.
- ۲ - این قانون نسبت به سایر قوانین جمهوری اسلامی ایران که به موجب آنها اختلافات خاصی را نمی‌توان به داوری ارجاع کرد، تاثیری نخواهد داشت.
- ۳ - در صورتی که در معاهدات و توافقی‌های فی مابین دولت جمهوری اسلامی ایران و سایر دول ترتیبات و شرایط دیگری برای داوریهای موضوع این قانون مقرر شده باشد، همان ترتیبات و شرایط متبع خواهد بود.

[امضاء]

قانون فوق مشتمل بر نه فصل و سی و شش ماده در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ بیست و ششم شهریورماه یکهزار و سیصد و هفتاد و شش مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۷۶/۷/۹ به تایید شورای نگهبان رسیده است.

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی اکبر ناطق نوری

- برای عضویت در کانال تلگرام اختبار اینجا کلیک کنید ←
- برای عضویت در خبررسان تلگرام اختبار اینجا کلیک کنید ←
- برای عضویت و پیگیری صفحه اینستاگرام اختبار اینجا کلیک کنید ←
- برای دریافت تازه ترین مطالب، در خبرنامه ایمیلی اختبار عضو شوید ←